

Pozsgai Zsolt

Boldogság, gyere haza

-zenés játék Cs. Zs. emlékének-

/Mulatóhely színpada mögötti telefonos sarok az egyik oldalon – a másik oldalon függönnyel elvállasztva a fellépő hely. Mikrofonállvány, kis vörös szőnyeg, reflektor felette. A telefonos sarokban a telefon felett nagy naptár, minden nap egy új lap, és új kép. A telefon mögötti falon régi plakátok, foszladozó műsorlapok. Tust húz a láthatatlan zenekar, tapsok, öröm, megjelenik Edit, a színpadra lép./

BOLDOGSÁG GYERE HAZA

Két szoba közt a csend de végtelen nagy távolság.
S mi otthonunknak hívtuk egykor ezt a két szobát.
Esténként úgy vártalak, tudnod kell ez nem panasz,
és nem sírok csak bánt a cigaretta füst, attól könnyezem.

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza,
honnan jössz nem érdekel!
gyere haza csak ennyi kell!

Néha féltem hogyha nagyon megnéztél egy csinos lányt,
de elfeledtem mindent úgy öleltél éjjel át .
És ma sincs nálam boldogabb,
ha velem vagy s ez nem panasz,
és nem sírok ne félj,csak erős ez a fény attól könnyezem!

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza,
honnan jössz nem érdekel!
gyere haza csak ennyi kell!

KInt sűrűbb lett a homály az utca zaj is elcsitult,
nézem ahogy csöndben álmodik a kisfiunk.
Én gyűlölöm az álmokat,

s te tudod hogy ez nem panasz,
és nem tudom miért hisz sírni szeretnék,
most mégsem könnyezem.

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza,
honnan jössz nem érdekel!
Gyere haza csak ennyi kell!

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza,
honnan jössz nem érdekel!
Nekem elég hogy itt leszel!

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza,
honnan jössz nem érdekel!
Gyere haza csak ennyi kell!

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza,
honnan jössz nem érdekel!
Nekem elég hogy itt leszel!

Boldogság gyere haza,
késő van gyere haza...

/szám végén a telefonhoz fut, lekapja, kis noteszt vesz elő, lázasan keresgél benne, észreveszi tárcsázás előtt a naptárat, bosszúsan letépi az első lapot./

EDIT

Szia, Eszter, nem láttad Lacit, te képzeld, nem jött haza már két napja, nem tudom, hol bujkál, kinél van, nem tudtam mást felhívni, először téged, hiszen te

vagy a legcukibb barátnőm, most ne válaszolj, arra nem érek rá, két szám között vagyok, figyelj, nem tudom tartani ezt a telefont, zsibbad a karom, teljesen megviselt ez az első éjszaka, amit egyedül kellett eltöltenem, nélküle kellett eltöltenem, jó, kicsit összevesztünk, nem akartam elengedni, de ezért még haza lehet jönni, nem, mit gondolsz, persze, mindegy mit gondolsz, akkor sem érek rá, képzeld a tulaj hozott Bécsből egy állati jó telefont, ezt rakta ide, ki lehet hangosítani, ez persze nem azt jelenti, hogy válaszolhatsz, mert arra nem érek rá, hanem hogy le tudom tenni, mégsem szakad meg a vonal, te meg hallod, amit mondok, csak ezt a kis gombot lenyomom, és kész, mit szólsz, állati, nem?, szóval nem jött haza, zsibbadt a karom egész éjjel, mindig ez van, ha egyedül vagyok, te tudod, mit jelent nekem Laci, nálad sírtam legutoljára is ezért, amikor összevesztünk, tudod, emlékszel rá, persze, hogy emlékszel, te vagy a legjobb barátnőm, és azt is megbocsájtom, hogy lesbikus vagy, Eszter, amíg velem ki nem kezdesz, én nem bánom, csak belém ne szeress, felőlem azt csinálsz, amit akarsz, nem jött haza reggel, nem jött haza. Jó, amikor elment, ezt mondta, de ki veszi azt komolyan, igaz, hát csak úgy ki lehet sétálni az életemből, mit gondolsz, ne mondj semmit, tudom, mit gondolsz, hogy én vagyok a hibás, hogy mint egy zsarnok, úgy viselkedtem vele, hogy mindig tudni akartam, hova megy, kinek telefonál, de hát ő az életem, érted, csak vele létezhetem, ezt te tudod, akkor is, ha utálsz a férfiakat, de Laci más, más mint más, jut eszembe, találtam egy boltot itt, ahol lehet kapni türkiz körömlakkot apró aranydarabkával, elképesztő, hogy néz ki, az aztán ragyogna itt a reflektor fényében, mi, meg is vettem volna, de sokan voltak a boltban, ott a főtér mellett, az a jó kis hely, tudod, ha arra jársz, megvetehtéd nekem, én most rohanok haza a fellépésről, és várom őt, ki sem mozdulok a lakásból, hova is mozdulnék ebben a kis városban, ráadásul mindenki ismer, a polgármester le akar fektetni, állandóan az utcákat járja, állítólag engem keres, velem akar összefutni, már lakást is ajánlott, ha kedves leszek vele, na, azóta zsibbad a karom, megfogtam a tőkét, aranyom, amikor közeledett, és csavartam rajta egyet, utána egy hétig

betegállományban volt, akkor, azon a héten valamennyit fejlődött a város, üzenget nekem, de nekem csak Laci van, nem érdekel senki, illetve most ő sincs, mert megszökött. Jó, tudom, jó, egy éjszaka még nem a világ, és lehet, hogy csak nem jött a busz, vagy nagy a sor a közértben, esetleg....nem, nem sírok, babám, rosszul hallod,a telefon kihangosítója a rossz, hiába bécsi cucc ez, néha ez is elromlik. Tudod, énekeltem ma is, ahogyan minden este ebben a szaros Ezüst Kecskében, milyen neve van, mi, hülye ez a tulajdonos, hogy ilyen nevet ad neki, még egy ezüst kecskét is hozatott a múltkor, amikor a mulató öt éves születésnapját ünnepelték ezek, egy igazi kecskét befestett ezüstre, az meg teleszarta a színpadot, megmondtam, én nem lépek fel kecskeszaros színpadon, én fővárosi művésznő vagyok, egyet fordulok, és visszamegyek oda, ahonnan jöttem., szóval énekeltem tudod, egy hülye slàgert, és hirtelen rájöttem, hogy ez a szerencsétlen szöveg és ez az édeskés, émelyítő ostoba dallam rólam szól. Mit szólsz, rájöttem, hogy ennyi vagyok, egy rossz szövegre írt hülye dallam, és ezen kicsit sírnom kellett, de nem sokat, mert Lacira gondoltam, és hiába nem jött haza, akkor is bennem van, mindig, amikor énekelek, amikor veled beszélgetek, ahogy most is, Eszter, te kurva jó barátóm vagy, mond, itt lehet engem hagyni, igen, engem itt lehet hagyni? Ne is válaszolj, nem lehet, te is tudod, hogy nem lehet, visszajön ez, majd bűnbánó arccal visszajön...de a legrosszabbkor, holnap jött volna anyám meglátogatni, akkor itt kellett volna lennie, holnap szabadnapom van ebben a mulatóban, tudod te is, ilyenkor jön anyám, akinek fogalma sincs, mivel keresem a kenyeremet, azt hiszi, napközis nevelőtanár vagyok vidéken, ide jön, nekem látványosan ki kell jönnöm egy iskolából, köszöngetni mindenféle hülye idegennek a látszat miatt...szegény anyám, soha nem bocsátaná meg, ha tudná, hogy énekelek, ha sikerem van, ha minden este összehugyozzák magukat a hülye férfiak ebben a mulatóban, ha még jól is keresek vele – neki az az álma, hogy keveset kereső napközis nevelő legyek vidéken. Hát lehet, legyen így, eljászom én neki...te lehet, hogy ő tud valamit Laciról; Nem, nem lehet, hogy most jöjjön anyu, most nem lehet, nem

tudhatja meg, hogy Laci elment tőlem...nem majd lemondom őt, mit gondolsz? De jól eldumáltunk, figyelj, vedd meg azt a körömlakkot, és szeretlek, Eszter, nagyon szeretlek, egyszer majd elmondod nekem, milyen az férfi nélkül boldogan, jó, elmondod, de most mennem kell, àldjon meg az isten, Eszter, hogy szeretsz engem, hogy vagy nekem ebben a szerencsétlen városban, az elég lesz már, megint bőgnöm kell, még azt hiszik, bajom van, és ha látod Lacit, tudod....

HOLNAP, KI TUDJA, HOLNAP...

/szám végén siet a telefonhoz, letépi idegesen az aznapi lapot, tårcsàz./

EDIT

Szia, anya, hallgass most meg, mennem kell vissza...az iskolába, két gyerek bent marad, képzeld el, a szüleik disszidáltak, mit szólsz, megszöktek nyugatra, ezt a két gyereket meg itt hagyták, most ki vigyázzon rájuk, én vigyázok rájuk, a napközis nevelő, olyan vagyok már mintha az apjuk helyett anyjuk lennék, csak hozzám ragaszkodnak, azt mondta az iskolaigazgató, kedves Edit, magához ragaszkodnak csak ezek a kicsik, most küldjem őket a szociális ellátóba, legyen velük maga, amíg nem találunk valami megoldást, vagy a szólok nem gondolják meg magukat, és esetleg visszajönnek, szóval azt akarom ezzel mondani, hogy holnap ne gyere, anya, holnap ezzel a két kicsivel leszek, látod, nekem is van most két kicsi gyerekem, ahogy neked is voltam én, meg Ottó, apropó Ottót ölelem, csókolom, ő biztos hazamegy a vasárnapi ebédre a hét végén, nem úgy mint én, te olyan rántott húst tudsz sütni, anya, mint senki, nem is értem, én is próbáltam, ugyanaz a hús, a présli, meg minden, de köze nincs a te ízeidhez, mert te belesütöd azt, hogy anya vagy, hogy adni akarsz nekünk, ennek élsz olyan jó íze, mi, persze, mindent, amit szeretsz bennünk, azt belesütöd, belesütöd a régi hajnalokat, amikor felém hajoltál, azt hiszed, nem tudom, milyen rossz kislány voltam, bőgtem mindig, ráncosra bőgtem a szemedet, igaz, anya, jut eszembe a főnökkel...az iskolaigazgatóval hozatok egy krémet Bécsből,

olyan rànctalanító, te, hogy attól még egy öreg teknősbéka nyaka is kisimulna, egyébként hullőkön tesztelték, ez most mindegy, szóval ne gyere, holnap, velük kell lennem egész nap, persze attól még jöhetnél, hiszen azt gondolod, hogy nem zavarasz, sőt, a két kicsinek lehetnél egy napra a nagymamája, de most ne, majd egy hét múlva, most még iszonyú nekik, magukra maradtak, Laci érdekel, biztos, Lacival mindenre, most egy napra leutazott....tényleg, téged nem látogatott meg, nem; Pedig arra van dolga, egy barátjával ment, valami dolga van feléd, talán benéz, hiszen nagyon szeret téged, még féltékeny is vagyok rá, sokszor olyan szeretettel beszél rólad, hogy féltékeny leszek, persze, jól megvagyunk, nagyokat nevetünk együtt, sétálunk, elém jön az iskolához délután, nagyon boldog vagyok, anya, nagyon boldog veled, nem is kell más már, nekem már minik, örüljek, hogy Laci van nekem, és ez a gyönyörű kis város, ahol igazán pompásan érezzük magunkat, és olyan jó, hogy néha felhívhatlak, ebben a világban mindenkinek hazudni kell, mindenkinek meg kell felelni, de neked nem kell alakoskodnom, neked elmondhatok mindent, mert az anyám vagy, és amúgy is azonnal megérezned, ha hazudok, te mindent megérezel, neked végre kiönthetem a szívemet, jó volna újra sokat együtt lenni, biztos állati rossz volt, amikor megszöktem tőled a balettintézetbe, mi, biztos nagyon nehéz volt megemésztened, hogy a saját lábamra akartam állni már tizenegy évesen, mi, persze, most látom már, milyen ez, most már érzem, most hogy ez a két kicsi itt van velem, akiknek a szülei disszidáltak, most el tudom képzelni, milyen az, amikor valaki azt mondja az anyjának, eltépem magam tőled, és az anya azt hitte, végtelenül erős az a lelki köldökzsinór, ami összeköti őket, de rá kell jönnie, az is elszakadhat egyszer, de mi lesz így velem, anya, ha nem táplálsz, táplálhatnál még, hozzád bújnék még, szeretném érezni újra a melled illatát, ahogy szoptattál, azt hiszed, nem emlékszem, mindenre emlékszem, mióta ide toltál erre a világra, mindenre emlékszem, jó, tudom, hogy ez nem általános, megyek anya, mert a két kisgyerek vár a napköziben, csak én vagyok nekik, egyedül vagy anya, igaz, Ottó is csak ritkán mehet, milyen lehet egyedül

lefekezni, és várni a reggelt, nem tudom, én szerencsés vagyok, velem van valaki, veled nincs, sokkal többet kellene veled lennem, ahogy apával is, milyen későn jöttünk rá, mi, csak a sírjánál, hogy utáltam akkor magam, sokkal többet kell veled lennem, ne aggódj, ez a hét elmúlik, újra jössz, itt a telefon felett van egy naptár, amerikai, itt a Mississippi, baromság, mi közöm nekem a Missisipihez, de ezt a lapot elrakom, ez is olyan, mint te, ez a folyó, nagy, erős, sodrása van, fenséges, te is csak egy folyó vagy, anya, akár a Missisipi, jövő héten újra jössz és én újra jövök, ne haragudj, nem tudok tovább beszélni, vigyázz magadra, anya....

HOLDFOLYÓ

Holdfolyó, átevezek én,
az emlékeid kék vízén,
te vén folyó, te bölcs folyó.
Bár hosszú az utad, elkísérlek én.

Két vándor, nem várhat tovább,
a messzi nagy világ a cél.
Gyors szél hajtja majd csónakunk,
szállunk könnyedén, a szivárvány ölén...
Holdfolyó és Én!

Két vándor, nem várhat tovább,
a messzi nagy világ a cél.
Gyors szél hajtja majd csónakunk,
szállunk könnyedén, a szivárvány ölén...
Holdfolyó és Én!

/szám végén a telefonhoz fut, tárcsáz, közben letépi az újabb lapot a naptárról/

EDIT

Figyelj, Eszter, nem érdekel, hogy ráérsz-e vagy sem, baj van, nem jött haza, nem jött haza megint, most mit csináljak, kerestessem a rendőrséggel, hülyének néznek, nem egy eltűnt gyerek után nyomozok, nem jött, üzenetet sem hagyott, semmit, anyám sem tud róla semmit, pedig őhozzá be szokott ugrani, ha Pesten jár, és tudom, hogy Pesten járt, dolga volt ott tegnap, szerintem ezt elintézte, de nem ment be hozzá, mit csináljak most, Eszter, van valami ötleted?, iszonyú éjjel egyedül abban a marha rohadt lakásban, olyanok a betonfalak, mintha bennem nőttek volna, érted, szorítják a szívemet, a tüdőmet, mindemet, pedig nincs is meleg, langyos az éjszaka, nem lenne semmi baj, ha nem ment volna el tőlem, persze, ez még csak két nap, visszajöhet bűnbánó arccal, és megmagyarázhat mindent, egy kicsit balhézom majd vele a látszat miatt, hisztizek, elmondom mindennek, tãn még pofãn is csapom, de te tudod, hogy ez nálam mit jelent, téged is pofãn ütöttelek már egyszer, amikor elvitted Karcsit, akivel akkor éltem együtt, elvitted egy leszbi show-ba, és utána te is megbocsátottál, pedig négy öltéssel varrták össze a szãdat, látod, ez az igazi barãtság, szívem, én ütlek, te pedig megbocsátasz, ő is megbocsát majd hamar, talãn már egy orãval aztutãn, hogy visszajött...lehetetlen, hogy ne tudj róla valamit, te mindenfelé mászkãlsz a vãrosban, persze, lehet, hogy már nincs itt, Pesten maradt valakinél, valakivel... de kurva nehéz elviselni ezt, figyelj, este àtjõhetnél, bãr az sem jó, mert ha akkor érkezik meg, és téged ott talál, meg lesz gyõzõdve róla, hogy van köztünk valami, nehéz veled így, hogy nem vagy normãlis, hogy nem bírod az izzadt, bûdõs szãjúj, kõvér férfiakat elviselni magadon, ahogy nyomulnak elõre a testeden, és a szûrõs szakállukkal végigsebeznek mindenhol, utána pedig nagyokat bõfõgnek, bepizkítják a fûrdõszobãdat, telespiccelik a vécédet, babãm, moshatod le a csempét, aztãn részegen üvöltõznek veled, felcsinálnak, aztãn ott hagynak a gyerekekkel, te meg magadra maradsz, rãncos leszel, és kurvãra kõvér– pedig ezek az élet szépségei,

sajnálhatod, hogy kimaradsz ebből, meglep, hogy ilyen rossz hangulatom van, de hát Laci nem jött meg, és ma délután bejött az öltözőmbe a főnök, aki a tulaj itt az Ezüst Kecskében, tudod, az a barom, épp meztelen voltam, öltöztem, tudja, mikor kell jönni, tudod mit, babám, magamhoz engedtem, nem rossz pasi, magamhoz engedtem, henteregtünk az öltözőben, röhögött, elment, még pénzt is hagyott ott ez a patkány, azt mondta, rendkívüli szakszervezeti jutalmat hozta, elment, én meg szétbőgtem az arcomat. Meg is érdelem, hogy Laci elment, elhagyott, nem? Ha ezt tudná... persze mondhatnám neked, hogy ez a személtáda kirúg, ha nem engedem magamhoz, és akkor mi a fenét csinállok, még anyámat is én tartom el, miből, Eszter, miből, persze ilyenkor utálok magam a legjobban, amikor a pénzre hivatkozom, meg a megélhetésre, nem kellene ezzel törődnöm, egyszerűen mennék tovább, máshova, talán tényleg napközis tanárnak kellene lennem, mi? Azok jó emberek, ne haragudj, hogy feltartottalak, igazán azt akartam mondani, ha látod Lacit, mondd meg neki, hogy kurvára rossz egyedül, és hogy minden meg van bocsátva, csak ne hagyjon magamra ezekkel a betondarabokkal a szívem körül, rendben?, megmondod neki, kösz, állati rendes vagy...

ESTÉNKÉNT

/szám végén menne a telefonhoz, de meggondolja magát, visszafordul/

EDIT

Nem hagylak itt benneteket ilyen bús hangulatban. Zenét!

JÓ EZ ÍGY

/szám végén a telefonhoz siet, letép egy újabb lapot a naptárról, tárcsáz/

EDIT

Nem mersz bejönni, te patkány, igaz; Most nem settenkedsz az öltözőm körül, mi, persze, hogy nem, sőt, amilyen vagy, még ki is rúgsz, pedig hülye vagy, nem tőlem tudja a feleséged, csak bejött hozzám az öltözőbe, azt hittem, te jössz, pont olyankor jött, meztelen voltam teljesen, az meg ott állt, a szerencsétlen asszonykád, bög csak egyre, meg hogy mit tudok rólad, igaz-e, hogy nekünk kapcsolatunk van, leültettem, adtam neki egy kis vizet, de pálinkát kért, az is van, hozzák a hódolóim a piát, van itt belőle elég, töltöttem a nagyságos asszonynak két decit, akkor meg vigyorogni kezdett, mondtam, inkább sírj, drágám, az kevésbé idegesítő, de akkor meg vigyorgott és sírt egyszerre, azt kellett volna látnod te tökfej, szóval kérdezi, van-e valami köztünk szerinted mit mondhattam volna, hogy nincs, persze, mondhattam volna, úgysem hiszi el, amilyen hülye vagy, mindenkinek elpofáztad, mondom neki, szerintem nincs köztünk semmi, hetente egyszer mindig ugyanabban az időben bejön, és megdug, ezt te minek hivnád, viszonynak, szerelemnek, a romantika lázadásának, vagy minek, még pénzt is hagy itt, mint valami kurvának, ez a te férjed, drágám, jobb ha megismerkedtek végre, egyébként ne aggódj, semmi örömöm sincs benne, neki se nagyon, mégis csinálja, azt hiszi, ez hozzá tartozik a főnöki imidzséhez, szerintem kúrja ez még a takarítónőt is, meg akit csak ér, hagyd ott a francba, mondom neki, az asszonykádnak, aki akkor már csak nagyokat rötyögött a sok piától, aztán megint sírni kezdett, na ezt, nem bírom, hogy hova menjen így már ötvenkét évesen, hova szaladjon el felháborodva, kinek kell ő már, mi vár rá, ha most neked szétrúgja a heréidet, és elváltok. Mondtam neki ugyan, hogy vannak a válásnak jó oldalai is, például pénzt kell kivenni belőle, meg a lakást, persze könnyebb lenne, ha gyerekeitek lennétek, de te még erre sem vagy képes, szóval azt mondom neki, vedd el tőle a lakását, a pénzét, vegyél magadnak egy fiatal szeretőt, aztán csináld amíg bírod, és amikor már eleget örültél, akaszd fel magad, ez is egy élet, nem is annyira rossz, a volt

férjed meg rohadjon meg egy albérletben, fulladjon meg a mosatlan zoknik bűzében, lepje be a kosz úgy, mint a padlóját, az is csak egy perspektíva. De ő azt mondja, te ügyvédekkel fenyegetted, meg hogy te hoztál mindent a házasságba, és nem hagyod magad kiforgatni, ez azért szép tőled, rendes, az asszonykád rájön, micsoda egy nyomorult vagy, utána fenyegetőzöl, így kell, igazad van. Úgy berúgott, a mentő vitte el, nem én tehetek róla, dugdostam előle a piát, de amikor kimentem fellépni, mindig megtalálta. Most kellene megdöglőnöm, igaz, ezt lihegte felém még a hordágyról, mit mondhattam volna, csak azt, hogy igen, most, most egyszerűbb lenne talán, de hallom hazament, és már minden rendben köztetek, most mit nekem üzenetsz, hogy miért mondtam meg neki, megmondtam és kész. Ezért nem rúghatsz ki, viszont többet ne gyere be az öltözőmbe, soha ne gyere be többet, ha nem akarod farkatlanul leélni azt a hátralévő pár évedet, amíg az asszony kitalál valamit, és eltesz végre láb alól, akkor majd temethet téged a szakszervezet, mert az életbiztosításodból az özvegyed jól kitombolja magát, ha rám hallgat még el sem temettet, ez most kijött belőlem, most jól érzem magam egy kicsit, és ne is próbáld meg fenyegetőzni, tudom, hogy miattam megy ez a bűdös kis mulatód, mert a nagy fővárosi énekesnő hajlandó volt ideszerződni, engem szeretnek itt, érted, és most ne merészelj kinevetni, mert én a telefonvonalon keresztül is képes vagyok ölni, de nem is ezért hívtalak. Hallom, Laci volt benn délelőtt, és előleget kért az én gázsimból, és te adtál neki, ez rendben van, Laci bemehet hozzád, ezt megbeszéltük, csak érdekelt volna, mit beszéltek, de már ez sem érdekel, amikor felhívtalak, még érdekelt volna, de rájöttem, kivel beszélgetek, úgyhogy most le is csapom ezt a méregdrága bécsi telefonodat, és csak azt akartam mondani, csak azt...ha Laci jönne még...ide, amikor nem vagyok itt, mondd neki...ne mondj neki semmit, csak hogy csomó ruhája maradt nálam, azért felugorhatna egyszer valamikor, még ki is mostam őket, azzal se legyen gondja, oké, megyek szórakoztatni a közönségedet, te bunkó, bújj az asszonyodhoz, és

nagyon becsüld meg, ajánlom, kurvára becsüld meg, mert különben velem gyűlik meg a bajod...

HARAGSZIK AZ ÉG

/szám végén siet a telefonhoz, letép egy lapot, és tårcsáz/

EDIT

Ákos, szia, figyelj, most ne válaszolj, csak hallgass meg, sietnem kell vissza a színpadra, megkaptam az új számodat, elképesztő, érted, ami zenét te ebbe beleálmodtál, az fantasztikus, de ne haragudj, miért a Kerek Mihálllyal íratsz hozzá szöveget, megörültél, egy ilyen zenéhez, miféle siró hattyuk, két hattyu száll az égen, mennek messze költöznek el, a Mihály hülye, a hattyuk nem is vándormadarak, csak behúzódnak biztos helyre télen, ez meg azt írja, hogy útban Afrikába az egyiket lelövi egy vadász, mi a mångorlós istennyilának löne egy vadász hattyúra, a másik meg észreveszi, leszáll utána, és bánatában nem megy el a többiekkel Afrikába, nem mennek azok Afrikába, hogy a fenébe mennének akkora testtel, mi? Mindegy, szóval válassz másik szívegíró, ja és még az, hogy a hattyú este sírni kezd...tényleg azt hiszi Kerek Mihály, hogy ennyire hülye vagyok, hogy ilyesmit eléneklek, rosszul ismer engem, a hattyú sírni kezd, te láttál már hattyút sírni, micsoda baromság ez, szóval válassz másik szöveget, és akkor beajánlom a lemezcégnek, oké, talán egy kislemez lehet belőle, persze, állandóan keresnek Pestről még mindig, de akármire nem megyek vissza, oké, szólj, ha elintézted ezt a Mihályt, és figyelj, nem láttad Lacit, vagyis nem ment be hozzád, hiszen téged is bír, te is kedveled őt, gondoltam, meglátogat, ha ott van, nem, persze, hogy nem, nem ment be, csak gondoltam, semmi, csak itthon hagyott valamit, amit gondoltam, utána küldök, esetleg hozzád, persze, jól vagyunk együtt vagyunk, semmi gond, velem van, persze, boldogok vagyunk, hogy a ragyába ne, minden oké, de hívj fel, ha látod,

megígéred, Ákos? Mennem kell, éneklek a számodat, nagy siker persze, te világhírű lehetnél, ha nem ide születnél volna, persze, szia, mennem kell...

KICSI GYERE VELEM RÓZSÁT SZEDNI

Kicsi gyere velem rózsát szedni
amig el nem megy a nyár
addig kell az ilyet elvégezni
míg virul a határ

Kicsi gyere fel a hegy csúcsára
arra repül a madár
addig szeretnék a csúcsig jutni.
míg van napsugár

Távolból jön a felhő,
meglátod, utolér
fehérre festi a zöld mezőt
hóval a téli szél

Ez a világ sora, nincs mit tenni
elfordítom a fejem
kicsi gyere velem csókot csenni
míg van szerelem..

Megy az idő ugye nincs mit tenni
elfordítom a fejem,
kicsi gyere velem csókot csenni
most kell szerelem..

Távolból jön a felhő,
meglátod, utolér

fehérre festi a zöld mezőt
hóval a téli szél

Ez a világ sora, nincs mit tenni
elfordítom a fejem
kicsi gyere velem csókot csenni
míg van szerelem..

Megy az idő ugye nincs mit tenni
elfordítom a fejem,
kicsi gyere velem csókot csenni
most kell szerelem..

Kicsi gyere velem csókot csenni ,kicsi gyere velem csókot csenni
most kell szerelem.

*/szám végén a telefonhoz siet, le akarja tépni automatikusan a lapot, de rájön,
még nem múlt el egy nap, úgyhogy hagyja, és tãrcsãz/*

EDIT

Mihály, maga az, jó napot, Edit. Persze, tudom, régen hívtam már, de most muszáj volt, mert megkaptam az új dalt, elképesztő, maga mit művel a szövegekkel. Végre egy bátor szöveg annyi sematikus, semmit mondó nyöszörgés után. Végre a hattyúkról is ír valaki, veszi a bátorságot, persze ahhoz olyan ember kell, mint maga, Mihály, vagy szólíthatom Misinek, meg kell mondjam, együtt sírtam a párját vesztett hattyúval, amikor olvastam, elképesztő kép, magam előtt látom most már mindig: lelövik a párját, miközben mennének Afrikába...lelövik, lebukskázik az égről, a másik mellé megy, és halkan sírni kezd...ahogy maga írja, ki az, aki ilyenkor nem érzékenyül el, senki, mindenki elérzékenyül. Az se baj, hogy a hattyúk nem mennek elvben Afrikába, ezt, maga

is jól tudja, de bátran a költöző madarak közé sorolja ezt a gyönyörű lényt, mert ezt kívánja meg a maga hihetelen művészi szabadsága. És a többiek mennek tovább, úsznak az égen, tele van vándorhattyúkkal az ég, nekem tetszik, Mihály. Persze másnál ez talán giccses lenne, banális, de maga úgy tudja forgatni a szavakat, hogy minden egyből eredeti lesz. Figyeljen, végül a múltkor szólt azért a lakásért Lacinak, tudja, amikor megkerestük magát, hogy Lacinak kellene egy tanácsi garzon Pesten, ha ott időzik, ha hosszabban van ott, gondolom, hogy nincs hamar válasz, de magának olyan jó kapcsolatai vannak, Mihály, mindig is voltak, magának nem számít, milyen rendszer van, és ez így is van rendjén, a forradalmak ideje elmúlt, az élet győzött, Mihály a forradalmak romantikája felett, a világ az olyanoké hála istennek mint maga, Mihály. Egyet azért mondanék, ehhez a fantasztikus szöveghez nagyon gyenge a zene. A maga hattyú-dala egészen nagyívű zenét igényelne, valami fantasztikusan megindítót, de Ákos zenéje ehhez kevés, azt magának is tudnia kell, keressen valaki mást, Mihály, így nem tudom elintézni magának a felvételt, de minden sorát tartsa meg ennek a remekműnek, és talán refrénné is alakíthatná azt, amikor a hattyú halkán sírni kezd, köszönöm, Mihály most mennem kell vissza a színpadra, azt a dalt énekelem, amit maga írt nekem, a maga szövege jön ki a számon, Mihály, csak előtte még egy kérdés, talán Laci megkeresi a tanácsi lakással kapcsolatban, mondja meg neki, hívjon fel, nagyon kérem, könyörgöm...maga előtt nem titkolhatom, maga olyan, mintha az apám lenne, hogy itt hagyott pár napja, egy hete talán, és jó lenne ezt tisztázni, magára rábízom ezt a titkot, eddig talán nem, de ezzel a hattyús nótával egy örök barátot talált bennem, megteszi, jó, csörögjön, csak annyi, és mondja meg neki, köszönöm, Mihály...

EZT AZ ÉJSZAKÁT EMLÉKÜL NEKED ADOM ÉN

/szám végén odamegy a telefonhoz, letépi a soron következő lapot, tárcsázni kezd./

EDIT

Azzal a rohadt kis kurvával szeretnék beszélni, akinél tegnap éjszaka volt Laci, köszönöm, várak...ja nem, te vagy az? Így jobb, így hamarabb megkérdezhetem, hogy képzelitek azt, hogy Laci ott marad; Hogy veled marad éjszakára, és most már ki tudja, mióta? Ezt én nem tűröm, érted, Laci velem volt eddig, és velem is marad még...amíg csak lehet, és nem fogom odadni senki olyan kis repedtsarkúnak, akinek csak Laci pénze kell, meg a kapcsolatai, meg a nem is tudom, mije...Laci egyelőre velem él, és velem beszéljen az, aki el akarja vinni, világos? Én gondoskodom róla, én akarom szeretni, és ezt ő is tudja, ajánlom, hogy fejezzétek be ezt a kapcsolatot, vagy tegyétek úgy, hogy ne vegyem észre, csak én ismerem őt igazán, te nem tudhatod, milyen, te nem tudsz élni érte, nem lehetsz vele boldog soha, megértted, és megátkozlak téged, én elmegyek egy rontó asszonyhoz, érted, én wudu-babát is képes vagyok szurkálgatni, úgyhogy mondd meg Lacinak, hogy ha jót akar neked és magának, azonnal jöjjön vissza hozzám, világos? Megértted?!

/Lecsapja a telefont, sírva fakad, majd kimegy a színpadra/

EDIT

Akinek az arcán meglátom, hogy észre meri venni, hogy bögtém, azt kidobatom innét, világos? Zenét, Béla!

A BOLDOGSÁG ÉS ÉN

A boldogság és én nem jöttünk össze sohasem
Amíg nem kerültem el hozzád
A boldogság és én az vadonatúj szerelem
Amíg nem találtam rád egyszerűnek tűnt a világ
Éltem úgy, ahogy azt mástól láttam

Bölcs nyugalom árnyékában
Szépen, szerényen, álomszegényen

A boldogság és én most jöttünk össze igazán
Most, hogy itt vagy már velem
Most van mit féltennem
Mert a boldogság és én az te meg én

Éltem úgy, ahogy azt mástól láttam
Bölcs nyugalom árnyékában
Szépen, szerényen, álomszegényen

A boldogság és én most jöttünk össze igazán
Most, hogy itt vagy már velem
Most van mit féltennem
Mert a boldogság és én az te meg én
Oooh,
Mert a boldogság és én az te meg én

/Szám végén a telefonhoz megy, letép egy lapot a naptárról, és tárcsáz./

EDIT

De jó, hogy rögtön felvetted, és köszi, hogy megadtad a szállodai szobád számát, Zsuzsa. Minden oké, csak hallani akartam a hangodat. Meg kicsit dumálni veled. Régen dumáltunk már. Pedig együtt énekeltünk, egy kuplerájban, mi; Jó, akkor az divatos szórakozóhely volt, hogy vagy, mi van veled, én egy kicsit rossz passzban vagyok, nehéz megszokni, hogy aki eddig veled élt, ki tudja mióta, már számolni sem merem, egyszer csak megszökik, itthagya, és te arra ébredsz, hogy nincs ébredés, arra alszol el, hogy nincsenek éjszakáid, nincsenek álmaid, de te ezt tudod, te is végigélted ezt, mi; persze, hogy végig élted, milyen furcsa, te is lekerültél vidékre, én is, te az Aranybikába, és az Ezüstkecskébe, ebben sem tudlak utlátni, jobban örültem

volna valami Gyémàntszarvasnak, de most màr mindegy, gondolok ràd, sokat gondolok ràd, kinek mondjam el, mi a bajom, ha nem neked, te ugyanúgy àtéltél mindent, amit nõ csak àtélni, most màr tudom, most, hogy Laci elment, minden kivilàgosodott, és ebben a rohadt vilàgossàgban most lätöm a szemetet magam körül, Zsuzsa, tudod, szükségünk van erre, kapsz egy nagy maflàst, és mintha a szemed elöl lehullna egy kötés, olyan vilàgossàg tàmad, hogy bantó màr minden, amit eddig elhallgattál, amit eddig takargatni igyekeztél önmagad elöl, minden hibàd felértékelődik, minden bünöd, amit a múltban elkövettél, ràjössz, itt van veled, nem múlt el, nem hagytad el, ott van a sarokban, a hirtelen megvilàgosodott belsõ szobàidban. A padló takarítatlan, az àgy vetetlen, nincs kedved felébredni, és fogalmad sincs, mi hajt, hogy mégis kicsinosítsd magad, hogy magadra kend a sok dràga szemetet, hogy megnézd, felhúzhatsz-e még egyáltalàn rövid szoknyàt, hogy végigmehetsz-e még az egyébként nagyon lényegtelen vàroska utcàjàn, hogy bemenj egy koszos öltözõbe, és remegj attól, nehogy a tulaj bejöjjön. Ezt eddig nem vettem észre,. Zsuzsa, mert azt hazudtam magamnak, hogy van valaki, aki mindezt feledtetni velem, akinek az arcàt làthatom minden lätni szégyellt kép helyett. De ez nem így van, ott vagy még, igen, hiszen te is egy szállodai szobàban laksz, még otthonod sincs, csakúgy, mint nekem, persze, lehet, Laci is ezt hiànyolta, bàr a lakàst kiutalnàk, ha kicsit törném magam, de nem akarok itt élni, és most màr, Laci nélkül sehol sem akarok élni, egyáltalàn nem akarok élni, akarok valamit még, van nekem még akaratom. Lehet, hogy hozzà kellene menni valami baromhoz, aki a mulató személyzeti bejàrata elõtt liheg minden este, velem alszik el, azt mondja, bemocskolja még àlmaiban is a testemet, amihez amúgy semmi köze, és még hànyan mocskolnak így be minket, Zsuzsa, hiszen te is ez elöl szöktél el abba a szállodàba, és ugyanez elöl szöktem én is ide. Hívnak itt is fogadásokra, hülye partykra, szeretik ha megjelenek, mintha valami egzotikus csemege lennék, valami erotikus kübli, akibe mindenki beleköphet következmények nélkül, de itt el tudom magamtól ezeket hàrítani, de most magànyos vagyok, Zsuzsa, most

elhagytak, és most kénytelen vagyok eljátszani a valódi szerepemet, mert ez a valódi szerepünk, bár szeretjük azt mondani, ránk kényszerítették, de amikor elhagynak bennünket, látnunk kell, valódi szerepünket játszuk, ezek vagyunk mi, igen, nem többek, nem kevesebbek. Mert nincs kiért játszani ezt a szerepet, amit megérdemelnénk, nincs kinek a szemében megfürödni, annyi év után egyszer csak vége. Köszönöm, hogy meghallgattál, és szeretném, ha tudnád, én szeretlek, Zsuzsa, sokszor gondolok rád, és a dalaidat éneklek itt titokban, remélem, te hozzájárulsz, te is énekelheted az én dalaimat is, akárhol vagy. Hallom őket, ha éneksz, és te is hallani fogod az én hangomat. Ha ebben nem hinnék, nagyon nehezen tudnánk itt maradni ezen a világon. Most veszem észre, hogy ez csak üzenetrögzítő, azt hittem, még fel sem találták, jól van, legalább így tudok üzeni. Csókol régi barátod, Edit...

HAMU ÉS GYÉMÁNT

Buta kis játék, hazudok, és elhiszed.

Önző kis játék, angyal-szíved mély pokolra viszem.

Pedig érzem:, hogy te a vagy a mindenem és tőled létezem én.

De csak rejtem, hogy te vagy a kincs, ami még az enyém.

Karodba bújnék, de hazudok, és nem teszem,

Szavakat súgnék, de hagyom, hogy a csend takarja szívem.

Pedig érzem, hogy sohasem volt, ami van, s nem lesz ezután,

De csak rejtem, mert nem is hiszem még talán, hogy ez jár, csoda vár
ránk.

Hamu és gyémánt, ragyogj hát,
Fényedtől minden szép lesz lásd,
Hamu és gyémánt, ragyogj hát,
Én csak benned élek tovább,
Hamu és gyémánt, ragyogj hát,
Ébredjen álmából a világ,

Hamu és gyémánt, csoda vár,
De azt félve súgja szám,
Hamuból gyémánt lesz tán?.

Hamu, vagy gyémánt, a választás oly egyszerű,
De egy gondolat úgy bánt, hogy minden jó, és végül oly keserű.
Ugye, érzed, hogy te a vagy a minden, de félek, semmi leszel,
Tudom, érzed, hogy te vagy a kincs, ami kell, ne hagyj el! Csoda vár rám?

Hamu és gyémánt, ragyogj hát,
Fényedtől minden szép lesz, lásd,
Hamu és gyémánt, ragyogj hát,
Én csak benned élek tovább,
Hamu és gyémánt, ragyogj hát,
Ébredjen álmából a világ,
Hamu és gyémánt, csoda vár,
Fényedtől minden szép lesz, minden más lesz tán? (modulál, szóló)

Hamu és gyémánt,csoda vár,
De azt félve súgja szám,
Hamuból gyémánt, lesz tán!!!

*/szám végén a telefonhoz megy, letép egy újabb lapot a naptárról, látni, habozik,
mit tegyen, aztán mégis felveszi a telefont, tårcsáz./*

EDIT

Szia, örülök, hogy rögtön te vetted fel, figyelj, nem zavarlak, jó régen dumáltunk, szinte a válás óta nem is, pedig van már pár éve, mi, hogy elrepült ez is, mintha csak tegnap lett volna, legalábbis tegnapelőtt, mit csináltok, gondolom, vacsoráztok ilyenkor, rövid leszek, nem akarlak zavarni benneteket. Láttalak a múltkor kutyát sétáltatni, szép, pici kutyátok van, jól néztél ki velem, gondolom, kijössz a feleségeddel, nem úgy mint velem, ugyan már, régen volt,

hagyjuk, ezen már csak nevetünk mindketten, igaz, és mit esztek, gondolom, Irén valami finomat főzött, főzni azt tudott, irigylem is érte, az én tojásrántottámnak még mindig azott ponty-íze van, Laci is folyton dumál, hogy tanuljak meg rendesen főzni, majd elküldöm, legyen kosztos nálatok, egyen ott, Irén úgyis bírja erővel, micsoda asszony az, most nem csak a termetére gondolok, hanem az erejére, hogy összehozott neked három kis gyereket pár év alatt, mi? Mintha valami pályázatra készültek volna, szépek is, hasonlítanak rád, biztos jobb anya, mint én, mi, nem hagyja magukra gyerekeket, meg aztán most a kutyátok is, láttalak valami szép, nagy autóval, te aztán tudod, hogy kell élni, mindig is tudtad. Én még vezetni sem tanultam meg, most is Laci visz mindenhova, néha morog is, ha el kell játszania a sofőr szerepét, de aztán hamar megbékül, jól kijövünk egymással, szerintem mi ketten fantasztikus párost alkotunk, mármint Laci meg én, ha egyszer eljőnnél hozzánk, nagyon meglepődnél, mennyire megváltoztam az évek alatt, igaz, csak pizzát tudok rendelni, de azt hamar kihozzák, és tudok pár baromira jó helyet. Hallom Lacitól, hogy vettetek valami kis házat a Balatonnál, emlékszel, hánszor gondoltunk rá mi is, de én mindig lebeszéltelek róla, nehezen jött volna össze ez az énekesi pálya, és a kis, nyugalmas ház valahol Siofok-alsón, persze, tudom, már akkor megérdemelted volna, és talán meg is tudtuk volna szerezni, talán nagyobbat is építhettünk volna, ha időben lefekszem valami fejjessel, jó, jó, tudom, ezt te nehezen viselted, néha azért eszembe jut, vajon teljesen kitévedtem már az életemből, vagy néha gondolsz arra, hogy jó lenne bulizni ezzel a hülyével, te is élvezted egy darabig azt a hajnalig maszatolós életet, hiába is tagadtad....de hülye vagyok, csak itt pofázok, Irén pedig biztos ott áll előtted, és duzzog, hogy menj már a vacsoraasztalhoz, a gyerekek éhesek, kihül a kaja, de kurva jó neked, hogy megadatott, még nekem is lehet, végül is Lacival is...te figyelj, azért hívtalak, hogy nem láttad-e véletlenül, hiszen ti találkoztok, tudom, Laci megpróbálja titkolni, és te is, de tudom, hogy sokszor összejöttök, szóval azt kellene tudnom, nem, már mondtad volna ha ott van, persze, menj, kihül

minden, a gyerekek pedig éhesen maradnak, Irén sírni kezd, nem kell miattam ezt, miattam ne veszélyeztess semmit, különben is vissza kell mennem a színpadra énekelni, ennyi időm volt, végül is megtudtam, amit akartam, szia...ha látod, azért szólhatnál neki, hogy kerestem. Köszí.

AKAD AMIT NEM GYÓGYÍT MEG AZ IDŐ SEM

házam fölött hajnali ég, épp csak az éjjel múlt el
házam fölött hajnali ég, épp csak az éjjel múlt el még

egy kotta ott maradt a zongorán
nem hiszed el, hogy a bálnak vége
már nincs több nyeresmény a tombolán
kidobott pénz, lehet kár volt érte
a zene kialudt, látod
átszökött valahová
semmi sincs, ami még itt tartaná
ruhák a földre dobva szerteszét
szomorú kép, de a lényeg tiszta
tudod, ki hagyta el a jelmezét
a buta bohóc soha nem jön vissza
hiába keresed bárhol, nincsenek nyomai sem
kicsit már belefáradt, úgy hiszem

akad, amit nem gyógyít meg az idő sem, de kezeli minden nap
mutat majd egy tisztább képet a tükörben
az leszek én, lehet éppen holnap

jó lenne hogyha néha jönne hír
tudod -e már, mire vártam volna
egy író erről biztos könyvet ír
de igazából az is másnak szólna
lehet, hogy valamit érzel

próbáld ki valakivel
nekem így, neked úgy jó, úgy hiszem

akad amit nem gyógyít meg az idő sem, de kezeli minden nap
egyszer mutat majd egy tisztább képet a tükörben
az leszek én, lehet éppen holnap már

akad amit nem gyógyít meg az idő sem, de kezeli minden nap
egyszer mutat majd egy tisztább képet a tükörben
az leszek én, lehet éppen holnap

nem gyógyít meg az idő sem, de belefog minden nap
egyszer mutat majd egy tisztább képet a tükörben
az leszek én, lehet éppen holnap már

házam fölött hajnali ég, épp csak az éjjel múlt el
házam fölött hajnali ég, épp csak az éjjel múlt el még

EDIT

Valaki bedobott egy csokor rózsát az öltözőm ablakán. Nem tudom, melyikötök volt, tegnapelőtt még feljelentettem volna illegális szemét elhelyezéseért, de ma megköszönöm. Ma valahogy olyanom van, hogy jólesett. Máskor is bedobhat valamit, úgy értem olyasmit, amivel nem trafálja el a fejemet. Ne jelentkezzen az, aki tette, nem akarok csalódní. Inkább adok érte egy dalt.

ÁLMODBAN CSAK ENGEM LÁSS

Éj..., csendesül a város,
Éj..., elpihen a nap, ő is álmos,
Éj..., ránk borul egy titokvilág,
Álmodban csak engem láss!
Éj..., tengerkék az éjjel,
Éj..., szellő surran, falevél zizzen,

Éj..., hajnalig majd őrzi szobád,
Álmodban csak engem láss!

Már korán, ha betűz a napfény,
Állj ablakodnál!
Ébressz fel, hogy te légy az első,
Ki "Jó reggelt" kíván!

Éj..., alszik már a város,
Éjfél elmúlt, de nem vagyok álmos,
És hajnalt várva gondolok rád,
Álmodban csak engem láss!

/Szám végén a telefonhoz megy, letép egy újabb lapot a naptárról, tárcsáz./

EDIT

Végre! Tegnap a titkárnőddel beszéltem, azt mondta, nem tud kapcsolni, most mi van, te lettél a portás, hogy azonnal felveszed, persze, jól van így, örülök. Figyelj, azt hallottam, hogy te valami dandár-izé lettél a rendőrségen, az gondolom, nem azt jelenti, hogy sofőr vagy, hanem valami magasabb helyen szolgálatsz, megérdemelted már régen, amit összeloptál, amióta ott vagy, már régebben is előléptethettek volna. Most nincs időm felidézni a régi szép napokat, amiket együtt töltöttünk, részben mert már régen kivágtam a szemétre őket az emlékeimből, részben mert nem akarom, hogy a sírva fakadj, a titkárnőd meg benyit, aztán mit gondol, figyelj, Feri, most baj van. Laci eltűnt. Tudom, nem egy elkóborolt gyerekről van szó, és joga van elmenni, megjegyzem tőlem mindenkinek joga van elmenni, akarkinek joga van belémrúgni, itt a lokálban megfogni a seggemet, pofán törölni a saját életemmel, ez rendben van, ez oké, te is úgy otthagytál, mint Luca a székét, de most arra kérlek, keresd meg őt. Keressed meg őt. Mert már nem bírom. Már az éjjel is a gyógyszeresszekerény előtt ácsorogtam, hallod, te pondró, nagyon nehéz, főleg hajnali négy és öt

között, akkor nagyon nehéz, akkor nagyon nehezen bírom, már a tetőre is felmentem, a szálloda tetejére, de nem elég magas, nem tuti a buli, esetleg belemegy a sípcsontom a száma, nyomorék leszek, és úgy élek még húsz évig, nem, erre nem vagyok. Nem tudok nélküle létezni, figyelj ott van egy csomó rendőr, valakit ráállíthatnál az ügyre, tudom, hogy minden eltűnt pasit így keresnének, nem maradna időtök büntetni a tilosban parkolókat, de nagyon kérlek, a rossz emlékeinkre kérlek, a hánynivaló együttléteink màmoritó emlékére kérlek, segíts, és most ne is ígérj, most ne is szólj egy szót sem, bízd az egészséget a titkàrnodra, a hangja alapján nincs több tizenegy évesnél, de hát ez a te korosztályod, tudom, ez oké, majd a titkàrnőd szól, ha meg van, látták a korzón, vagy a harkányi gyógyfürdőben, akàrhol, csak tudjak róla valamit, ez nekem nagyon fontos, mert megőrülök. Figyelj, megőrülök. Màr itt csak úgy éneklek, mint valami felöltöztetett, öreg hangszóró. És nekem gondolnom kell a pályámra is. Ennyit akartam. Tedd meg, amit tudsz. Majd egyszer meghálálom, vagy nem. Vagy csak egyszerűen megígérem, hogy nem hivlak többé. Oké, szia. Most leteszem.

ÉN LESZEK

Én leszek ki rendbehozza majd az életed,
és meggyőz arról, hogy még szép lehet,
ha úgy akarod.

Én legyek ki földre hoz egy darab kék eget,
kiért a régi rosszat eldobod,
ha gondolod.

Én leszek ki fogja majd a két kezed,
ki téged jófelé vezet,
ha engeded.

Nélküled számomra sincs értelme semminek,
akard, hogy én legyek a mindened,
és én leszek.

/szám végén nagyon siet a telefonhoz, a naptàrt sem tépi le./

EDIT

Halló, egy taxit szeretnék rendelni...mi ez? Hiszen ez süket. Mi a fene van ezzel a telefonnal;

/ütögetni kezdi, meghalljuk a technikus hangját/

TECHNIKUS HANGJA

Edit, mit csinàlsz a főnök telefonjával?

EDIT

Teljesen süket. Akartam hívni egy taxit...mostantól minden éjjel kimegyek az állomásra, jön egy...számomra fontos valaki, és nem tudom, mikor, de jön, úgyhogy nekem most muszàj...

TECHNIKUS HANGJA

Az a telefon nem is működik még. A főnök hozta Bécsből.

EDIT

Tudom hogy ő hozta.

TECHNIKUS HANGJA

De még nem tudtam bekötni. Màs rendszeren van. Kell hozzà valami àtalakító.

EDIT

Ès...mióta nem működik...

TECHNIKUS HANGJA

Mondom, hogy nincs bekötve. Két hete hozta, azóta csak ott van dísznek. De a régi telefont megtalálod a függöny mögött. A többiek is azon telefonálnak.

EDIT

Aha...kösz.

TECHNIKUS HANGJA

Szívesen.

/Edit, mintha àlomban lenne, előveszi a függöny mögöl a régi telefont. Tàrcsàz./

EDIT

Anya...szia, én vagyok, persze, ki lenne...figyelj, Laci ott van? Igen...és mióta...értem...szeretnék beszélni...figyelj, ne szórakozz velem, ha nem akarsz eltemetni, add oda Lacit. Igen? Elmondta? Nem érdekel. Jobban érzem magam így, érted, énekelek, sikerem van, nem nyomorítom meg az életemet egy napköziben...majd ezt megbeszéljük, anya, add Lacit, de gyorsan. Nem kerestem, igen, nem kerestem azóta, bennem is van büszkeség! Add már àt a kagylót. Hé?! Hol a fenében voltál...vagy várj, ne tedd le...könyörgöm, ne tedd le. Figyelj, Laci, én tudom, hogy minden gyerek felnő egyszer, a fiúk is, a lányok is...nekem csak te vagy, hallod, ne tedd le...én nem tehetek róla, hogy te folyton benyitsz az öltözőmbe kopogás nélkül, hallod, várj meg, azt hiszed, nekem öröm, hogy ott látod az anyádat egy ilyen barommal meztelenül, figyelj, ez nem fog előfordulni többet...megmondtam a feleségének, jó, ez téged nem érdekel, és ha tovább beszélek róla, attól félek, hogy le találom hányni saját magamat, kérlek, gyere hozzám vissza, kisfiam. Jó, felnőtt vagy már, elmúltál tizennyolc, és számolhatom a napokat, amíg még velem leszel, amíg nem visz el tőlem a barátnőd, aki...aki nagyon kedves kislány, és biztos szeret is téged...ne tedd le, fiam, tudom, hogy nem voltam jó anya, még a rántottám is halízú, de

szerttelek, elhiszed, tudom, hogy esténként kurva szar neked egyedül, míg anyád énekel a színpadon, de nekem ez az életem, vagy esetleg valami más, kipróbálhatjuk, segíthetnél nekem, hogy megtaláljam a valódi életemet, én adtam neked az enyémből jócskán, amikor kicsi voltál, meg amikor kamasz, akkor is, én adtam neked, sokat,. De boldogan és örömmel adtam, most adhatnék megint valamit szépet, ne tedd velem, hogy nem fogadod el, most azt adnám neked, hogy megváltozom, esküszöm, megváltozom, megtanulok vezetni és főzni, és csak a legjobb helyeken lépek fel, miért, ez is egy jó hely, ez nem egy jó hely, te is szeretted, könyörgöm, fiam...nekem nincs más, csak te. És ha tudomásul is veszem, hogy egyszer elvisznek tőlem, ha minden ízemben remegek is attól, hogy egyszer majd csak távolról nézhetem a boldogságot, vagy a bajaidat, és nem segíthetek, akkor is, most erre a pár napra, pár hétre, talán pár évre szükségem van...alhatsz a barátnődnél, persze, nem cirkuszkolok ezért többet, de úgy aludj ott, hogy tudjam, ez az otthonod még egy darabig, addig amíg össze nem kell pakolnom mindent, ami a tiéd...addig szükségem van rád, fiam. Jól van, nem tetted le. Holnap az első vonattal gyere le Pestről. És öleld meg helyettem anyámat, mert látod, van valaki, akihez mehettél, ha csalódtál bennem, jól van, nekem is van anyám, jól van. Öleld meg őt, és gyere. Jó? Nagyon várlak. De öltözz fel rendesen, mert holnapra hideget mondanak...Holnap úgyis szabadnapos vagyok...

/Csönd, leteszi a telefont, mosolyog./

EDIT

Megérkezik holnap. Visszajön. Egészen biztosan.

ÉDES KISFIAM

Itt vagy velem, mint egy új remény
Az éjszakát felváltja a fény
Csak egy perce élsz, nézlek boldogan
Úgy vártam rád, édes kisfiam

A régi vágy újra szárnyra kél
Míg dalt susog kinn az esti szél
Minden bánatom eltűnt nyomtalan
Mosolyogj rám, édes kisfiam

Egy rózsakert hinti árnyait
Nincs fontosabb, mint az álmaid
Még egy szót se tudsz, mégis annyian
Hisznek neked, édes kisfiam

Tudom, mindenütt így van ez a nagyvilágon, ha egy kisgyerek megszületik. Mert a kisgyerek egyszer felnő, s talán sikerül, hogy a könnyeket nevetéssé, a gyűlöletet szeretetté, és az ellenségeket barátokká változtassa.

Ezt érzem én, ahogy nézek rád:
Más lesz a Föld, más lesz a világ
Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan
Boldog leszel, édes kisfiam
Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan
Boldog leszel, édes kisfiam

/Szám végén meghajol, majd a közönséghez fordul/

EDIT

Holnap nem leszek. Szabadnap. Megérkezik a fiam. Holnap ne keressenek.

I love You, baby

az éveket nem számolom
volt pár csodás tavaszom
a holnapról nem álmodom
csak legyen mindig jó napom
maradt még néhány barát
a szívük százegy karát
de más kincsem soha nem volt
mert párszor a sors kirabolt
jó így, hogy itt vagy velem
nem járt itt rég szerelem
de főleg már nem is divat
hogy tüzet fog a szív más miatt
nem kell több rossz ébredés
már volt itt sok nagy tévedés
és nem kell több buta búcsú
volt már sok és szomorú

I love you baby
ez ma egy csodás nap
minden a régi, hidd el, hogy imádlak
szeretek élni, ne nézd holnap mi vár
I love you baby
te vagy az ajándék
a szívem érzi, jobbat nem találnék
mindegy, hogy meddig tarthat
nem számít már

óh, egy ilyen napon
ülünk egy ócska padon
csak nézzük a csillagokat
melyik miről álmodozhat

nem baj, ha más kinevet
legyünk újból gyerekek
nem baj, hogy nem igaz már
elég, ha percekig jár

I love you baby
ez ma egy csodás nap
minden a régi, hidd el, hogy imádlak
szeretek élni, ne nézd holnap mi vár
I love you baby
te vagy az ajándék
a szívem érzi, jobbat nem találnék
mindegy, hogy meddig tarthat
nem számít már

I love you baby
ez ma egy csodás nap
minden a régi, hidd el, hogy imádlak
szeretek élni, ne nézd holnap mi vár
I love you baby
te vagy az ajándék
a szívem érzi, jobbat nem találnék
mindegy, hogy meddig tarthat
nem számít már
nem számít már

/vége/

